

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Ion Druță, Luiza Gafton

examinînd recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Rinax-TV” împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2017,

în cadrul procedurii de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Sacolit-Com” cu privire la contestația înaintată de creditorul societatea cu răspundere limitată „Rinax-TV” asupra creanțelor Serviciului Fiscal de Stat,

c o n s t a t ă :

La 09 ianuarie 2017 creditorul SRL „Agrovistrade” a depus la Curtea de Apel Cahul cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sacolit-Com” din motivul incapacității de plată.

Curtea de Apel Cahul prin încheierea din 13 ianuarie 2017 a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Agrovistrade” privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Sacolit-Com”, a pus sub observare SRL „Sacolit-Com”, fără ridicarea dreptului de gestionare a propriului patrimoniu, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu Melnic Vitalie (f.d.6-9).

Curtea de Apel Cahul prin hotărîrea din 02 iunie 2017 a constatat insolabilitatea SRL „Sacolit-Com”, a intentat procedura de insolabilitate, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului, fiind desemnat în calitate de lichidator Melnic Vitalie (f.d.10-14).

La 07 septembrie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a depus în instanța de insolabilitate cerere de admitere a creanțelor, solicitînd validarea creanței față de debitorul SRL „Sacolit-Com” în sumă totală de 820624,09 lei, dintre care creanțe chirografare de rangul III în sumă de 457696,95 și creanțe chirografare de rangul VI în sumă de 362927,14 lei (f.d.18).

La 22 septembrie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de admitere a creanțelor, solicitînd validarea creanțelor față de debitorul SRL „Sacolit-Com” în

sumă totală de 813624,09 lei, cu includerea Serviciului Fiscal de Stat în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de creditor chirografar (f.d.26-27).

La 26 septembrie 2017 creditorul SRL „Rinax-TVR” a depus contestație împotriva creanțelor Serviciului Fiscal de Stat, solicitând respingerea creanței Serviciului Fiscal de Stat inclusă în tabelul (suplimentar) definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Sacolit-Com” și obligarea lichidatorului SRL „Sacolit-Com”, Vitalie Melnic de a rectifica tabelul (suplimentar) definitiv al creanțelor creditorilor (f.d.34-35).

La 10 octombrie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere în instanța de insolvență prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanței depusă de Serviciul Fiscal de Stat în sumă totală de 813624,09 lei (f.d.39-40).

Curtea de Apel Cahul prin încheierea din 08 decembrie 2017 a repus în termen cererea de validare a creanțelor depusă de Serviciul Fiscal de Stat. A respins contestația înaintată de creditorul SRL „Rinax-TVR” împotriva creanței Serviciului Fiscal de Stat, ca neîntemeiată. A validat creanța creditorului Serviciului Fiscal de Stat cu valoarea totală de 813624,09 lei, constatată din creanțe chirografare de rangul III în valoare de 457696,95 de lei și creanțe chirografare de rangul VI în valoare de 355927,14 lei (f.d.49-55).

La 20 decembrie 2017 creditorul SRL „Rinax-TVR” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și emiterea unei decizii de respingere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței depusă de Serviciul Fiscal de Stat și de admitere a contestației înaintate de SRL „Rinax-TVR” împotriva creanței Serviciului Fiscal de Stat.

În motivarea recursului a invocat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat probe care atestă omiterea termenului de 90 de zile stabilit la art. 140 alin. (2) din Legea insolvenței, pentru înaintarea cererii de admitere a creanței, care este un termen de decădere.

Susține că Serviciul Fiscal de Stat cunoștea despre primirea în procedură a cererii introductive, fiind prezent la ședința de judecată de pînă la intentarea procesului de insolvență.

Referindu-se la art. 145 alin. (4) din Legea insolvenței, consideră că instanța de insolvență avea obligația de a stabili o ședință specială pentru validarea creanței Serviciului Fiscal de Stat, dar nu urma să valideze creanța odată cu soluționarea repunerii în termen a cererii de validare a creanței.

Completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca fiind declarat în termen, avînd în vedere faptul că, încheierea recurată a fost pronunțată la 08 decembrie 2017, în prezența reprezentantului recurentului (f.d.45-48), iar cererea de recurs a fost depusă la 20 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d.56-58), or conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărîrile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile

calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Rinax-TRV” urmează a fi admis, casată încheierea instanței de insolvență pentru următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Verificând legalitatea încheierii Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2017 prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul constată că actul judecătoresc a fost emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural incidente speței.

Articolul 140 alin. (2) din Legea insolvenței prevede că, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Conforma art. 76 din Legea insolvenței, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

În conformitate cu art. 145 din Legea insolvenței, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterior intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor pînă la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

- a) de a participa și de a vota la adunarea creditorilor;
- b) de a înainta și de a retrage candidatura administratorului insolvenței/lichidatorului;
- c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului;
- d) de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociațiilor acestuia;
- e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

(2) La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin

încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

(3) Încheierea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței poate fi contestată cu recurs de administratorul insolvenței/lichidator, de debitor sau de creditor.

(4) Odată cu repunerea în termen a cererii de admitere a creanței, instanța de insolvență numește o ședință specială de validare pe cheltuiala creditorului întârziat. La data validării creanței repuse în termen, se rectifică tabelul definitiv al creanțelor.

Raportînd dispozițiile normelor citate la materialele cauzei, instanța de recurs reține că instanța de insolvență în susținerea poziției și-a argumentat concluzia prin faptul că Serviciul Fiscal de Stat, nefiind notificat de către lichidator cu privire la intentarea procesului de insolvență, nu a avut termen necesar stabilit de instanța de insolvență pentru înaintarea creanțelor, deoarece prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 417/176 din 07 septembrie 2017 a fost stabilită obligația fiscală a debitorului SRL „Sacolit-Com”.

În această ordine de idei, Colegiul nu poate reține concluziile instanței de insolvență, întrucît termenul de 90 de zile stabilit la art. 140 alin. (2) din Legea insolvenței începe a curge de la momentul pronunțării hotărîrii de intentare a procesului de insolvență. La caz, momentul curgerii termenului de 90 de zile începe a se calcula din data de 02 iunie 2017.

Astfel, termenul limită de înaintare a creanțelor Serviciului Fiscal de Stat era data de 01 septembrie 2017, de altfel cum eronat a constatat instanța de insolvență.

Mai mult, la momentul depunerii cererii introductive în instanța de insolvență de către lichidatorul creditorului SRL „Agrovistrade”, Muntean Oleg, a fost anexat avizul IFS Taraclia (f.d.3), ceea ce denotă faptul că organul fiscal avea cunoștință despre faptul intentării procedurii de insolvență față de debitorul SRL „Sacolit-Com”, or în conformitate cu art. 22 alin. (3) din Legea insolvenței în redacția din momentul depunerii cererii introductive, instanța de insolvență va restitui fără examinare cererea introductivă în toate cazurile dacă aceasta nu va avea anexat avizul Serviciului Fiscal de Stat aferent informării acestuia de către creditor (creditori) sau debitor despre intenția de a depune cererea introductivă. Avizul Serviciului Fiscal de Stat include sumele restanțelor debitorului față de bugetul public național la momentul sesizării, precum și înștiințarea instanței că, pe parcursul procesului, organul fiscal poate interveni cu sume suplimentare ce pot apărea de pe urma controlului fiscal.

Prin urmare, Colegiul reține că instanța de insolvență nu a luat în considerare conjunctura respectivă și a concluzionat eronat faptul că datorită circumstanțelor legate de obiectul creanței, termenul de înaintare a creanțelor organului fiscal urmează a fi repus în termen, or din încheierea Curții de Apel Cahul din 13 ianuarie 2017 se conchide că IFS Taraclia a eliberat la 03 ianuarie 2017 aviz în care se menționează că datoria debitorului față de bugetul public național constituie suma de 975894,65 de lei (f.d.7).

Astfel, instanța de insolvență urma să verifice faptul dacă Serviciul Fiscal de Stat cunoștea despre intenția depunerii cererii introductive în privința

debitorului SRL „Sacolit-Com”, pentru a elucida toate dubiile care planează în privința acestora. Ba mai mult, din recurs, dar și din încheierea recurată se desprinde că la 14 aprilie 2017 a avut loc o ședință de judecată în care a fost prezent reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, însă la materialele cauzei lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată din respectiva dată, iar instanța de recurs este în dificultate de a verifica cele relatate supra, or în conformitate art. 8 alin. (4) din Legea insolvenței, în vederea soluționării recursului, instanței de recurs i se trimit, în copii certificate de instanța de insolvență, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

Prin urmare, la rejudecare instanța de insolvență urmează să elucideze aceste circumstanțe și să înlăture toate dubiile care planează în privința acestora.

Cu privire la creanțele Serviciului Fiscal de Stat, instanța de recurs menționează că instanța de insolvență nu putea valida creanțele Serviciului Fiscal de Stat în mărime de 813624,09 lei, odată ce suma respectivă nu întrunește condițiile de exigibilitate, lichiditatea și certitudine, or creanța este validă atunci, când ea a ajuns la scadență, care trebuie să fie *certă* – neîndoielnică în sensul ca asupra ei să nu fie conturat un litigiu; *lichidă* – având un quantum precis determinat; *exigibilă* – a cărei executare creditorul poate să o pretindă imediat.

În această ordine de idei, Colegiul subliniază că din decizia asupra încălcării legislației fiscale nr. 416/176 din 07 septembrie 2017 emisă în privința debitorului SRL „Sacolit-Com” (f.d.19-21) s-a încasat suma totală de 8005,05 lei, diferită de sumă a cărei validare se solicită. Ba mai mult, contul curent generalizat al SRL „Sacolit-Com” din 07 septembrie 2017 se indică suma de 813335,15 lei (f.d.22-24).

Astfel, instanța de insolvență urma să verifice și să determine în baza cărui *just titlu* izvorăște suma creanței Serviciului Fiscal de Stat a cărei validare se solicită, în pofida dispozițiilor art. 142 alin. (2) din Legea insolvenței care instituie regula potrivită căreia, nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale, or din actele prezentate nu sunt reiese sumele validate de către instanța de insolvență.

Corelând ipotezele relevate, Colegiul apreciază încheierea recurată ca fiind neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și care nu cuprinde memoriul care în final a format convingerea instanței de insolvență cu privire la soluția pronunțată, aceasta rezumându-se la convingeri neexplicite, neanalizate și apreciate superficial.

Din considerentele menționate supra și având în vedere că, instanța de insolvență a emis o încheiere dictată pe cercetarea superficială a suportului probator și concluzii nemotivate, precum și interpretare eronată a normelor de drept material și procedural, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, casării încheierii Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2017, cu restituirea cauzei

spre rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în același complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța inferioară urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza să emită o soluție legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

A admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Rinax-TVR”.

A casa integral încheierea Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2017, în cadrul procedurii de insolvență a societății cu răspundere limitată ”Sacolit-Com” cu privire la contestația înaintată de creditorul societatea cu răspundere limitată „Rinax-TVR” asupra creanțelor Serviciului Fiscal de Stat, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Luiza Gafton